

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 april 2017 met nummer RvVb/A/1617/0803
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0033/A

Verzoekende partij de **LEIDEND AMBTENAAR** van het agentschap WEGEN EN VERKEER, met woonplaatskeuze te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20, bus 4

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 september 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 30 juli 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 19 mei 2015 gedeeltelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van twee reclamepanelen, waaronder één verlicht reclamepaneel van 36m², op een werfafsluiting voor de duur van de werken en maximum één jaar gericht naar het kruispunt van de gewestweg op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Bredabaan 1147, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nr. 93 P 4, 93 W 4.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 maart 2017.

Mevrouw Kathleen Duym voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 10 februari 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het tijdelijk plaatsen van twee reclamepanelen type 16m², één reclamepaneel van 36 m² en één infobord in een werfafsluiting tot en met het einde der werken met een maximum looptijd van één jaar op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Bredabaan 1147.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. Volgens het geldende gewestelijke ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen situeert de aanvraag zich in de "Afbakeningslijn grootstedelijk gebied Antwerpen".

Er heeft geen openbaar onderzoek plaatsgevonden.

De verzoekende partij adviseert op 18 maart 2015 ongunstig. Zij stelt in haar advies:

" ...

In casu worden door de vergunningsaanvraag volgende direct erkende normen geschonden.

1. Schending van het KB van 12 september 1934 betreffende wegenerfdienstbaarheden non aedificandi en het rooilijnendecreet van 8 mei 2009

Het voorwerp van de aanvraag ligt langs en Op de hoek van de Bredabaan (N1, gewestweg) en de Horstebaan.

Art. 1 van de wetgeving inzake :de bouwvrije stroken langs gewestwegen bepaalt dat de vrije strook langs de gewestweg, een breedte van minimum 8 meter Vanaf de rooilijn beslaat.

Art. 16 van het Roolijnendecreet bepaalt dat het verboden is om een constructie in de zin van de VCRO te bouwen of herbouwen op een stuk grond dát door een achteruitbouwstrook getroffen is. Van deze regelgeving kan enkel afgeweken wordt als de wegbeheerder een gunstig advies geeft.

Het Agentschap kan in casu niet afwijken van het verbod. Het is vast beleid van het Agentschap om vrijstaande publiciteitsinrichtingen enkel toe te laten in de achteruitbouwstrook wanneer ze voldoen aan volgende kenmerken:

- *Het betreft een uithangbord. Uithangborden vermelden alleen de aard van de bedrijvigheid die in het gebouw plaats heeft; het Individualiseert de vestiging .en onderscheidt het van andere. Een vermelding van een handelsnaam van een product (ook ten voordele van derden) is reclame.*
- *Het uithangbord is niet verlicht/lichtgevend.*
- *De totale oppervlakte van de constructies, met inbegrip van de borden (éénzijdig) (inclusief reeds aanwezige uithangborden) wordt beperkt tot 5 m².*
- *De totale hoogte van de, constructie (bord inbegrepen) wordt beperkt tot 4 m*
- *De afstand naar de perceelgrens tussen de private eigendommen moet minstens 1,5 maal de totale hoogte van de constructie bedragen.*
- *Het bord en de dragende constructie mogen geen hinder betekenen voor de zichtbaarheid op het verkeer van de gewestweg t.h.v. de kruispunten en/of private uitritten*
- *Het .bord en/of de dragende constructie mag niet over het openbaar domein uitsteken*
- *Bord noch constructie mogen verder reiken dan de ontworpen rooilijn*

2. Onwenselijkheid omwille van doelstellingen en zorgplichten

Conform artikel 4.3.4. VCRO kan de vergunning worden geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van de doelstellingen en zorgplichten van het Agentschap.

"Een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening:"

In casu is de vergunningsaanvraag onwenselijk omwille van volgende doelstellingen en zorgplichten:

ONWENSELIJKHEID OMWILLE VAN HET VEILIG EN VLOT VERKEER: ONTOELAATBARE AFLEIDING EN VERMINDERING ZICHTBAARHEID

Het is de bevoegdheid van het Agentschap om te allen tijde het veilig en vlot verkeer te waarborgen. De verkeersveiligheid is dus een doelstelling en zorgplicht van het beleidsveld van het Agentschap die met zorgvuldigheid nagestreefd moeten worden.

De vergunningsaanvraag is onwenselijk om volgende reden: ontoelaatbare afleiding bestuurders en vermindering zichtbaarheid op zeer druk kruispunt.

Publiciteitsinrichtingen langs de wegen hebben net het doel om de aandacht van de weggebruiker te trekken waardoor deze afgeleid wordt. Hoe groot deze afleiding is en de impact ervan op de verkeersveiligheid, hangt af van de specifieke kenmerken van de publiciteitsinrichting en locatie. Een te groot risico voor de verkeersveiligheid moeten vermeden worden: Elke aanvraag moet dus zorgvuldig getoetst worden.

Het Agentschap komt na dergelijke toetsing tot het besluit dat de aangevraagde publiciteitsinrichting ontoelaatbaar is.

De aanvraag betreft 4 publiciteitsinrichtingen (afmetingen 16m², 36m², 20m² en 16m²) gelegen aan een zeer druk kruispunt met fietsoversteekplaats en zebrapad.

Naar onze mening is de verkeerssituatie daar dermate hectisch dat elke bijkomende afleiding in het straatbeeld dient vermeden te worden. Bovendien zou het grootste paneel (36.m2) op de hoek geplaatst worden waardoor de zichtbaarheid verminderd wordt;

De aanvraag moet dus geweigerd worden.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten weigert op 19 mei 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college beslist:

" ...

- 1. Uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt een duidelijke strijdigheid met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening waardoor de vergunning op grond van artikel 4.3.3 VCRO geweigerd dient te worden.*
- 2. Uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt verder dat het gevraagde daarenboven onwenselijk is in het licht van doelstellingen en zorgplichten gehanteerd binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening waardoor de vergunning op grond van art. 4.3.4 VCRO geweigerd moet worden.*
- 3. Uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer d.d. 18/3/2015 blijkt dat de constructies voor de ontworpen rooilijn staan waardoor de aanvraag dan ook niet in overeenstemming is met art. 4.3.8. VCRO.*

4. *De voorgestelde inrichting heeft een grote impact op de verkeersveiligheid. Het inplanten van een werfafsluiting met meerdere publiciteitspanelen op deze locatie maakt het kruispunt minder leesbaar, minder overzichtelijk en zou bestuurders kunnen afleiden, waardoor zij mogelijk minder aandacht hebben voor de actuele verkeerssituatie.*
5. *Het gevraagde is niet in overeenstemming met de principes van de goede ruimtelijke ordening waardoor de vergunning op grond van art. 4.3.1 §1 VRCO geweigerd moet worden ...*

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 26 mei 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 juli 2015 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

Het goed waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen aan het kruispunt, van de gewestweg Bredabaan met de gemeenteweg Horstebaan. Beide openbare wegen betreffen voldoende uitgeruste wegen gelet op de plaatselijke toestand. Het perceel bevindt zich aan de rand van de gemeente Schoten met het district Merksem en ligt op een afstand van ongeveer 2,5 km van het centrum van de gemeente Schoten.

*Het perceel is gelegen in de nabijheid van de op- en afrit van de *snelweg E19 dewelke aansluiting vinden op de Bredabaan. De omgeving betreft een zeer heterogene buurt waarbij we langsheen de Bredabaan een uiteenlopende bebouwing terugvinden bestaande uit zowel woningen, baanwinkels, ambachtelijke bedrijven als een aantal horecazaken.*

Aan de zuidzijde van het kruispunt van de Bredabaan met de Horstebaan is de Park and Ride parking 'Keizershoek' en het Carrefour-complex gelegen. Ten noordoosten van het perceel vinden we de woonwijk 'De List' met daarachter de kasteeldomeinen 'Ten Weingaert' en 'Amerloo'.

De borden worden voorzien op het hele drukke kruispunt van de Bredabaan en de Horstebaan. Op deze plaats is het belangrijk dat de aandacht volledig gaat naar het verkeer.

Het plaatsen van verlichte reclameborden op ooghoogte op dit kruispunt is commercieel bijzonder interessant, maar onverantwoord gelet op de verkeersdrukke. Het advies van de administratie Wegen en Verkeer en van het CBS kan daarom bijgetreden worden.

...”

Na de hoorzitting van 9 juli 2015 wordt een aanvullend advies gevraagd aan de verzoekende partij. Dit aanvullend advies wordt verleend op 24 juli 2015 en stelt:

“ ...

Zoals reeds eerder vermeld, is de plaatsing van dergelijke grote borden op deze locaties onaanvaardbaar in het kader van onze zorgplicht; de borden zijn dermate groot, worden geplaatst aan een zeer druk kruispunt, vlakbij een fietspad, aan een zebrapad, een fietsoversteekplaats

Bovendien zouden de borden voor de rooilijn m.a.w. op het openbare domein geplaatst worden.

Het plaatsen van private publiciteit op het openbaar domein vereist altijd een voorafgaandelijke toelating vanwege AWW in de vorm van een domein vergunning. Daarenboven moet ook een domeinvergunning bekomen worden voor de constructies, de dragers, waarop de publiciteit bevestigd wordt.

AWV kan conform het Besluit van 29 maart 2002 niet voor alle publiciteit een domeinvergunning verlenen, maar slechts voor enkele vermelde vormen namelijk:

- aankondigingen, voor maximum 15 kalenderdagen, van tijdelijke activiteiten op eigen dragers of dragers ter beschikking gesteld door de overheid;
- aankondigingen, voor langer dan 15 kalenderdagen of wisselend, van tijdelijke activiteiten op dragers ter beschikking gesteld door de overheid;
- publiciteit van commerciële aard (i) op straatmeubilair, en (ii) op de door de vergunninghouder geplaatste constructies zoals terrassen en afsluitingen aangebracht naar aanleiding van vergunde manifestaties.

AWV is in deze gevallen **niet verplicht** een domeinvergunning te verlenen en moet dus telkens afwegen of het verlenen ervan verenigbaar is met haar beleid.

Een domeinvergunning die aangevraagd wordt voor andere publiciteitsmiddelen kan niet toegestaan worden.

Ik heb het dossier tevens doorgestuurd aan onze juridische dienst - zodra ik hun feedback ontvangen heb, zal ik deze ook aan u bezorgen.

...

In zijn aanvullend verslag van 28 juli 2015 handhaaft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zijn ongunstig advies.

De verwerende partij verklaart het beroep op 30 juli 2015 gedeeltelijk gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Het agentschap Wegen en Verkeer behoudt zijn ongunstig advies, maar vult het aan dat de aanvraag op het openbaar domein wordt aangevraagd en niet op privé-eigendom. De plaatsing kan niet gebeuren zonder een voorafgaandelijke domeinvergunning.

De deputatie kan echter in haar beslissing geen domeinvergunning of machtiging opleggen.. Het is de verantwoordelijkheid van de aanvrager om deze aanvraag bijkomend te doen. De deputatie moet de aanvraag beoordelen op haar meritis en neemt een beslissing onder voorbehoud van de zakelijke rechten. Het is ook aan het agentschap van Wegen en Verkeer om toezicht uit te oefenen op haar domein, of de werken uitgevoerd worden zonder de noodzakelijk machtiging.

De deputatie is van oordeel dat de werken in de bouwvrije strook vatbaar zijn voor vergunning, omdat de bouwwerf voor de veiligheid toch dient afgesloten te worden en hiermede kan worden gebruik gemaakt van de geboden opportuniteit om in de afsluiting reclamepanelen te plaatsen. De vergunning kan maximaal enkel verleend worden voor de duur van de werken en bovendien beperkt tot maximaal 1 jaar.

...”

En verder:

“ ...

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Het goed waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen aan het kruispunt van de gewestweg Bredabaan met de gemeenteweg Horstebaan. Beide openbare wegen betreffen voldoende uitgeruste wegen gelet op de plaatselijke toestand. Het perceel bevindt zich aan de rand van de gemeente Schoten met het district Merksem en ligt op een afstand van ongeveer 2,5 km van het centrum van de gemeente Schoten.

Het perceel is gelegen in de nabijheid van de op- en afrit van de snelweg E19 dewelke aansluiting vinden op de Bredabaan. De omgeving betreft een zeer heterogene buurt waarbij we langsheen de Bredabaan een uiteenlopende bebouwing terugvinden bestaande uit zowel woningen, baanwinkels, ambachtelijke bedrijven als een aantal horecazaken. Aan de zuidzijde van het kruispunt van de Bredabaan met de Horstebaan is de Park and Ride parking 'Keizershoek' en het Carrefour-complex gelegen. Ten noordoosten van het perceel vinden we de woonwijk 'De List' met daarachter de kasteeldomeinen 'Ten Weingaert' en 'Amerloo'.

De borden worden voorzien op het hele drukke kruispunt, van de Bredabaan en de Horstebaan. Het kruispunt is geregeld met verkeerslichten, waardoor de afleiding door de borden verantwoord is. De afleiding wordt bovendien ten opzichte van de oorspronkelijk aanvraag beperkt doordat de 2 borden aan de perceelsgrenzen niet worden geplaatst.

De hinder voor de aanpalende eigendommen is beperkt doordat de borden tegen de perceelsgrenzen niet worden geplaatst.

Artikel 1 - Het beroep van Clear Channel Belgium, vergunningsaanvrager, tegen het besluit van 19 mei 2015 van het college van burgemeester en schepenen van Schoten, waarbij de vergunning tot het tijdelijk plaatsen van twee reclamepanelen type 16m2 waarvan één dubbel, één reclamepaneel van 36m2 en één infobord in een werfafsluiting tot en met het einde der werken met een maximum looptijd van één jaar. wordt geweigerd, op een terrein, gelegen Bredabaan 1147, afdeling 3, sectie E, nrs. 93 P 4, 93 W 4, wordt gedeeltelijk ingewilligd.

Een tijdelijke vergunning tot en met het einde der werken, met een maximale looptijd van één jaar wordt verleend voor de twee centraal gelegen borden onder voorwaarde dat de afsluiting vervangen wordt door een open constructie.

De reclamepanelen dwars op de straat tegen de perceelsgrenzen worden niet vergund.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.2.19, §1 VCRO.

De verzoekende partij stelt dat voor het publiciteitspaneel van 36m² dat geplaatst wordt op het openbaar domein een domeinvergunning vereist is en dat zij die nooit zou verlenen omwille van de kenmerken van het paneel en de locatie zoals het wordt verduidelijkt in de verleende adviezen.

Door het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning verleent de verwerende partij een vergunning met een onuitvoerbare onrechtstreekse voorwaarde.

Volgens de verzoekende partij is het zeker dat de vergunning niet door toedoen van de aanvrager kan worden verwezenlijkt.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota in.

3.

In de toelichtende nota herneemt de verzoekende partij haar standpunt van het verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.2.19, §1 VCRO bepaalt:

"Onverminderd de voorwaarde van rechtswege [in de zin van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990], kan het vergunningverlenende bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden.

Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.

Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.

Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid."

Artikel 4.2.19 VCRO betreft de voorwaarden die de vergunningverlenende overheid koppelt aan een vergunning. In casu worden voor de vergunning voor de plaatsing van de reclamepanelen expliciet twee voorwaarden opgelegd, met name de koppeling aan de duurtijd van de werken met een maximale looptijd van één jaar en de vervanging van de afsluiting door een open constructie.

De verkrijging van de domeinvergunning, die volgens de verzoekende partij vereist is in toepassing van artikel 16 van het Rooilijndecreet van 8 mei 2009 en het koninklijk besluit van 12 september 1934 betreffende de bouwvrije stroken langs de rijkswegen is bijgevolg geen voorwaarde opgelegd door de vergunningverlenende overheid.

De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat de noodzakelijke domeinvergunning niet kan verwezenlijkt worden door toedoen van de aanvrager.

De verkrijging van een domeinvergunning betreft de uitvoerbaarheid van een stedenbouwkundige vergunning en is in de eerste plaats een zaak van de houder van de vergunning.

De vraag of het voorwerp van de aanvraag ook door de houder van de te verlenen vergunning zal kunnen worden uitgevoerd staat los van de vraag naar de wettigheid van de vergunning.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 16 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen (hierna: Rooilijndecreet), van het koninklijk besluit van 12 september 1934 betreffende de bouwvrije stroken langs de rijkswegen en van de artikelen 4.3.8, §1. en 4.3.3 VCRO.

Zij verwijst naar het koninklijk besluit van 12 september 1934 dat een bouwvrije strook (zone *non-aedificandi*) instelt langsheen de gewestwegen met een diepte van 8 meter vanaf de rooilijn, of bij ontstentenis hiervan, vanaf de grens met de openbare weg. Het infobord van 20 m² bevindt zich in deze 8 m-strook en wordt dus getroffen door de bouwvrije zone.

Volgens dit koninklijk besluit kan enkel de minister van openbare werken een afwijking toestaan. De verzoekende partij herhaalt in het verzoekschrift dat zij negatief heeft geadviseerd.

De verzoekende partij verwijst tevens naar artikel 16 van het Rooilijndecreet dat bepaalt dat het verboden is om een constructie in de zin van de VCRO te bouwen of te herbouwen op een stuk grond dat door een nog niet gerealiseerde rooilijn of een achteruitbouwstrook is getroffen. Volgens hetzelfde artikel kan van dit verbod worden afgeweken indien de wegbeheerder een gunstig advies heeft verleend.

De verzoekende partij verwijst tevens naar artikel 4.3.8, §1 VCRO dat stelt dat geen stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor een door een achteruitbouwstrook getroffen constructie, behalve onder de voorwaarden die worden bepaald bij of krachtens het Rooilijndecreet.

Door de schending van het koninklijk besluit van 12 september 1934 en van artikel 16 van het Rooilijndecreet wordt volgens de verzoekende partij ook artikel 4.3.3 VCRO geschonden. Conform dit artikel moet de vergunning worden geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning, indien uit het advies van de verzoekende partij blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen de beleidsvelden waarvoor de verzoekende partij bevoegd is.

2.

De verwerende partij dient geen antwoordnota in.

3.

In de toelichtende nota herneemt de verzoekende partij haar standpunt van het verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

In toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009, laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2011, moet de wegbeheerder, overeenkomstig artikel 4.7.16, §1, respectievelijk 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO, advies uitbrengen voor aanvragen met betrekking tot percelen die gelegen zijn op minder dan 30 meter van het domein van autosnelwegen, hoofdwegen of primaire wegen categorie 1 volgens het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen of langs gewest-of provinciewegen.

De Bredabaan, waarlangs de borden worden gezet, is een gewestweg, nr N1-0.

2.

Het negatief advies van 18 maart 2015 van de verzoekende partij, herhaald met een mailbericht van 24 juli 2015 naar aanleiding van de beroepsprocedure bij de verwerende partij, verwijst onder meer naar artikel 16 van het Rooilijndecreet, het koninklijk besluit van 12 september 1934 betreffende de bouwvrije stroken langs de rijkswegen en artikel 4.3.8, §1 VCRO.

Artikel 4.3.8, §1 VCRO bepaalt:

“Een stedenbouwkundige vergunning kan niet worden verleend voor het bouwen of herbouwen van een constructie op een stuk grond dat door een rooilijn is getroffen, of voor verbouwings- of uitbreidingswerken, andere dan stabiliteitswerken, aan een door een rooilijn of een achteruitbouwstrook getroffen constructie, behoudens onder de voorwaarden die worden bepaald bij of krachtens het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen.”

Artikel 16 Rooilijndecreet bepaalt:

“Onverminderd andersluidende wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, is het verboden om een constructie in de zin van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, te bouwen of herbouwen op een stuk grond dat door een nog niet gerealiseerde rooilijn of een achteruitbouwstrook is getroffen, of om verbouwings- of uitbreidingswerken, andere dan stabiliteitswerken, aan een door een nog niet gerealiseerde rooilijn of een achteruitbouwstrook getroffen constructie uit te voeren, tenzij het gaat om:

1° sloop- of aanpassingswerken die tot gevolg hebben dat de constructie aan de nog niet gerealiseerde rooilijn of achteruitbouwstrook wordt aangepast;

2° de verbouwing van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd monument of een constructie die deel uitmaakt van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd monument of een constructie die deel uitmaakt van een krachtens decreet definitief of voorlopig beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap;

3° het aanbrengen van gevelisolatie (...)

In afwijking van het eerste lid mag een stedenbouwkundige vergunning worden verleend:

1° die afwijkt van de rooilijn als uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de rooilijn niet binnen vijf jaar na de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning zal worden gerealiseerd. (...)

2° die afwijkt van de achteruitbouwstrook als de wegbeheerder een gunstig advies heeft gegeven.”

Het koninklijk besluit van 12 september 1934 bepaalt dat de vrije strook langs de gewestweg een breedte van minimum 8 meter vanaf de rooilijn beslaat, tenzij hiervan wordt afgeweken door de minister van openbare werken.

3.

Overeenkomstig artikel 4.3.3 VCRO wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Uit de samenlezing van artikel 4.3.8, §1 VCRO en artikel 16 Rooilijndecreet vloeit voort dat het advies van de verzoekende partij betrekking heeft op direct werkende normen. Overeenkomstig

artikel 4.3.8, §1 VCRO kan in casu geen vergunning verleend worden, behalve onder de voorwaarden die bepaald worden krachtens het Rooilijndecreet. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 september 1934 legt een bouwvrije strook op, behoudens afwijking toegestaan door de bevoegde minister.

Deze reglementaire bepalingen volstaan op zichzelf om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is, zodat de ingeroepen bepalingen te beschouwen zijn als “*direct werkende normen*” in de zin van artikel 4.3.3 VCRO.

In beginsel heeft een advies waarin gewezen wordt op een strijdigheid met direct werkende normen tot gevolg dat de verwerende partij een gebonden bevoegdheid heeft en overeenkomstig artikel 4.3.3 VCRO de vergunning dient te weigeren of aan voorwaarden moet onderwerpen teneinde de naleving van sectorale regelgeving te verzekeren.

Het advies van de verzoekende partij is zowel naar inhoud als met betrekking tot de wijze van totstandkoming zorgvuldig, het is afdoende gemotiveerd, duidt de direct werkende normen aan die van toepassing zijn en motiveert afdoende de strijdigheid van de aanvraag met deze normen.

In toepassing van artikel 4.3.3 VCRO diende de vergunningverlenende overheid de vergunning bijgevolg te weigeren of in de vergunning voorwaarden op te nemen die waarborgen bieden met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

In casu wordt door de vergunningverlenende overheid als voorwaarde opgelegd dat de afsluiting vervangen wordt door een open constructie. Er wordt echter niet ingezien hoe die voorwaarde tegemoetkomt aan de bemerkingen in het advies van de verzoekende partij in verband met de bouwvrije zone.

Het middel is gegrond.

C. Derde middel

Het derde middel wordt niet onderzocht in de mate het niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 30 juli 2015, waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van twee reclamepanelen, waaronder één verlicht reclamepaneel van 36m², op een werfafsluiting voor de duur van de werken en maximum één jaar gericht naar het kruispunt van de gewestweg op een perceel gelegen te 2900 Schoten, Bredabaan 1147, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nr. 93 P 4, 93 W 4.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvrager en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 25 april 2017 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Chana GIELEN

Marc VAN ASCH